

Sygn. akt VI Ka 374/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w (...) M. P.

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2015 roku

sprawy **A. P.** ur. (...) w J.

s. A., I. z domu W.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 26 maja 2015 r. sygn. akt II K 20/15

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. P. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VIKa 374/15

UZASADNIENIE

A. P. został oskarżony o to, że w dniu 6 października 2014r. w J., województwo (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,26 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód marki O. (...) nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 26 maja 2015r. w sprawie sygn. akt IIK 20/15:

I. oskarżonego A. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że miał on 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest wykroczenia z art. 87 § 1 kw i za to, na podstawie art. 87 § 1 kw, wymierzył mu karę 600 złotych grzywny;

II. na podstawie art. 87 § 4 kw orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku;

III. na podstawie art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył okres zatrzymania jego prawa jazdy od 6.X.2014r. do 26.V.2015r.;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. Z art. 119 kpow zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze,

zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym i dowolnym uznaniu, że oskarżony A. P. w chwili czynu miał 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w konsekwencji swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kw, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności wyniki badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, którego wynik nie został zakwestionowany przez oskarżonego, prowadzi do wniosku, iż oskarżony w chwili czynu miał 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i popełnił przestępstwo z art. 178a § 1 kk,
2. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 87 § 3 kw poprzez jego niezastosowanie i niewskazanie w podstawie prawnej wymiaru środka karnego, w punkcie II części dyspozytywnej wyroku, w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku, w sytuacji, gdy Sąd orzekając względem A. P. ww. środek winien był wskazać za podstawę art. 87 § 3 kw, zamiast mylnie wskazanego art. 87 § 4 kw.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie wyroku w całości i

przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania. Natomiast w przypadku nieuwzględnienia zarzutu z punktu I wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w podstawie prawnej w punkcie II części dyspozytywnej wyroku art. 87 § 3 kw, zamiast błędnie wskazanego art. 87 § 4 kw.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna. Słuszny jest stawiany w niej zarzut błędu w ustaleniach faktycznych sprowadzający się do dowolnych ustaleń odnośnie stanu nietrzeźwości oskarżonego. Podobnie słuszny jest postulat zawarty w apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Dowolnie Sąd Rejonowy przyjął, iż oskarżony A. P. w chwili czynu miał 0,24mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przyjmując takie ustalenia sąd meriti uznał, że wynik badania urządzeniem typu A. zapisany w protokole jego użycia (k.2) nie jest dokładny, a na podstawie innych dowodów bardziej szczegółowych danych nie sposób uzyskać, w związku z tym zastosowanie ma reguła in dubio pro reo z art. 5 § 2 k.p.k. Rację ma skarżący, że takie stanowisko sądu jest błędne. Słusznie autor apelacji wskazuje, że przecież oskarżony nie kwestionował wyniku badania urządzeniem elektronicznym i nie żądał poddania go badaniom krwi. Nie ujawniły się też w sprawie jakiegokolwiek okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie wyniku badania urządzeniem. Zatem to, że pierwszy pomiar wykazał u oskarżonego 0,26mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu nie budzi żadnych wątpliwości, co przy braku jakichkolwiek nowych okoliczności pozwalających na podważenie dokonanego pomiaru czynią ustalenia sądu I instancji nieuprawnionymi. Tym bardziej, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach (k.9-10) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał, że poprzedniego dnia wieczorem – ok. 23 wypił trzy piwa. Urządzenie zaś, którym badano oskarżonego posiada aktualne świadectwo wzorcowania (k.3).

Dopiero skuteczne zakwestionowanie rzetelności i wiarygodności dokonanych pomiarów, jak i sprawności urządzenia pomiarowego uprawniają do ewentualnego odwołania się do zasady określonej w art. 5§2 k.p.k. (zob. wyrok Sadu najwyższego z dnia 3 listopada 2010r. sygn. akt IV KK 165/10, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2014r. sygn. akt V KK 137/13).

W tej sytuacji zaskarżony wyrok należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd uwzględni wyżej poczynione uwagi. Mając na względzie

stan nietrzeźwości oskarżonego dokona ustaleń w zakresie stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu A. P. czynu.